

Posudek oponenta diplomové práce

Jméno diplomanta: Filip Nedvěd

Téma a rozsah práce: Smluvní volnost a její omezení v obchodních závazkových vztazích

Práce má 41 stran vlastního textu.

Datum odevzdání práce: 14.6.2012

Aktuálnost (novost) tématu:

Téma omezení smluvní volnosti obecně v soukromoprávních vztazích je navýsost aktuální a je předmětem mnoha odborných diskuzí, které zcela jistě nebudou v dohledné době uzavřeny. Nejsložitější interpretační problémy tato otázka vyvolává v případech obchodněprávních vztahů, kde na jedné straně vystupuje spotřebitel. Otázka ochrany spotřebitele, otázka adhezních smluv a ekonomická nerovnost účastníků obchodně právních vztahů jsou často v kontradikci s principem smluvní volnosti.

Náročnost tématu:

Jedná se o středně náročné téma, které však vyžaduje zevrubnou znalost soukromého práva. Náročnost tématu také zvyšuje nejednoznačnost české, ale i evropské judikatury. Na druhou stranu je nutno konstatovat, že judikatura, ale i česká odborná literatura zabývající se daným tématem je značně rozsáhlá. Tématem se zabývá také mnoho cizojazyčných monografií, (např. *The Limits of Freedom of Contract*, autora [Michael J. Trebilcock](#)a, nebo *The Rise and Fall of Freedom of Contract*, autora [P. S. Atiyaha](#)). Je nepochybné, že smluvní svoboda je podmnožinou svobody jako takové. Její omezení tedy musí být kompenzováno naléhavým veřejným zájmem. Zatímco tento zájem nikdo nezpochybňuje např. v pracovním právu, resp. v této oblasti práva se vede spíše diskuze o míře tohoto omezení, je diskuze o omezení smluvní volnosti v oblasti obchodně právních vztahů provázena pochybnostmi, zda je takové omezení vůbec potřebné. Vědeckými metodami, které se nabízejí při zpracování tématu, jsou analýza, komparace a nejnáročnější metodou při zpracování tohoto tématu je bezesporu syntéza. Diplomant však použil pouze analýzu některých nahodile vybraných problémů, přičemž těch nejdůležitějších otázek se vůbec nedotkl a způsob své svérázné selekce nikterak neobjasnil.

Hodnocení práce:

V první řadě je nutno konstatovat, že hodnocená práce má pouze 41 stran vlastního textu a z tohoto důvodu je z hlediska rozsahu v rozporu s ustanovením čl. 4, odst. 3., písm a. opatření děkana Právnické fakulty University Karlovy č. 7/2010.

Co se týče obsahu, je největším nedostatkem práce naprostá absence jasné koncepce či metodiky zpracování. Je vidět, že diplomant přistoupil ke zpracování práce a aplikaci vědeckých metod zcela nahodile, bez rozmyslu a bez jasného plánu, což způsobilo, že se zcela minul s cílem práce. Zcela nesmyslně a chaoticky působí šestá kapitola, která rozebírá některé smluvní typy či druhy smluv. Ačkoli má např. smlouva o úvěru zcela jistě vazbu na téma práce, diplomant se k této vazbě nikterak nevyjadřuje a z tohoto důvodu se nabízí otázka, proč

tuto část diplomant do své práce zařadil, proč si vybral právě tyto smluvní typy či druhy smluv a proč jiné zcela opomněl. Práce naprosto ignoruje vztah směrnice Rady Evropských společenství č. 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993, o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách, která má zajistit jednotnou míru ochrany spotřebitele proti nekalým ujednáním (unfair terms) ve spotřebitelských smlouvách ve všech členských státech a která byla do českého právního řádu implementována v ustanoveních §§ 54 a 55 občanského zákoníku. Tato ustanovení mají zcela jistě dopad i do obchodněprávních vztahů. Práce nezmiňuje ani tak zásadní rozhodnutí jako je rozsudek Evropského soudního dvora ze dne 27.6.2000 ve věcech Océano Grupo Editorial SA proti Rocio Murciano Quintero a Salvat Editores SA proti José M. Sanchez Pradesovi, José Luis Copano Badillovi, Mohammed Berroanemu a Emilio Vinas Feliúovi, Spojené věci C-240/98 až 244/98, který se zabýval možností sjednání prorogační doložky, či rozsudek ze dne 21.11.2002 ve věci Cofidis SA proti Jean- Luis Fredoutovi, C-473/00, který se týkal prekluze práva z úvěrové smlouvy. Práce zcela přehlíží převažující tendenci v rozhodovací činnosti Evropského soudního dvora a v poslední době i českých soudů v oblasti ochrany spotřebitele, která spotřebitele favorizuje jakožto slabší stranu. Promítnutí tohoto principu do konkrétních rozhodnutí jde často až tak daleko, že jsou popírány základní instituty soukromého práva obsaženého v národních právních řádech, a to zejména zásada smluvní volnosti (autonomie vůle).

Pokud jde o výběr a aplikaci vědeckých metod, diplomant částečně ovládá metodu analytickou, o správné aplikaci jiných metod však nepřesvědčil. Práce postrádá logickou stavbu, když pouze povrchně komentuje relativně triviální témata, přičemž skutečně podstatným problémům omezení smluvní svobody se vyhýbá. Tento „eskapismus“ je až zarážející, neboť na mnoha soudních úrovních se neustále řeší otázka smluvní svobody a nabízí mnoho podnětů k zamyšlení, analýze či disentu. Práce pouze kompiluje použité monografie a učebnice.

Diplomant neprokával přehled o českém soukromém právu. Grafická úprava a jazykové a stylistické zpracování práce jsou na dobré úrovni. V rámci celkového hodnocení diplomové práce lze uvést, že se jedná o nekompaktní, nepřehlednou, neúplnou a nelogicky zpracovanou práci, která je toliko kompilační, a to ještě s využitím pouze základní české literatury.

Nedomnívám se, že diplomant dokumentoval svoji schopnost zpracovat práci akademickým způsobem, že dochází k vlastním odůvodněným závěrům, které by byly něčím víc než naivním horováním pro písemnou formu smluv. Práce neproказuje orientaci diplomanta v oboru a schopnost dospět k samostatným řešením problémů, kterých se téma práce týká. Práce též neobsahuje vlastní odůvodněná odborná stanoviska.

Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě:

Vzhledem k negativnímu hodnocení žádné otázky nemám.

Doporučení práce k obhajobě:

Diplomovou práci nedoporučuji k obhajobě.

Navržený klasifikační stupeň:

Navrhuji klasifikovat diplomovou práci stupněm neprospěl.

V Praze, dne 6.9.2012

JUDr. Aleš Rozehnal, Ph.D.